

REVISTA ȘCOLII GENERALE GHIMBAV,
JUDEȚUL BRAȘOV

Cu și despre noi

*număr aniversar
la cei 500 de ani ai școlii*

Waldenbach – Ev. Schula

(Anul II – nr. 4), 2010

“Scoala românească” la începutul secolului al XX-lea

Colectivul de redacție

Coordonator: Director Prof. Chivărean Radu

Redactori: Gâlcă Larisa - Gabriela, clasa a VIII-a B

Prof. Delia Chivărean

Prof. Mariana Radu

Editare text: Inst. Ioana Costea

Colaboratori: Cpt. Av. (r) Alcibiade Kivu

Ec. Andreea Ohaci

Școala germană, pe la 1900

Coperta 1

Centrul Ghimbavului in 1901

Placa aniversară montată pe fațada școlii la împlinirea celor 500 de ani de la prima atestare documentară

Coperta 4

“Cu și despre noi” – Revista Școlii Generale Ghimbav

Nr. 4 / octombrie 2010 (Anul II, nr. 2) ISSN: 2065-8621

Școala Generală GHIMBAV - Județul BRAȘOV

Str. Pieții, nr. 70, Ghimbav – 507075

Tel/fax 0268258030,

E-mail: scoala.generala.ghimbav@gmail.com

OMAGIU PROFESORILOR

Profesorii sunt cei mai înțelepți oameni. Ei ne învață pe noi, elevii, foarte multe lucruri din diferite domenii care ne vor fi utile în viață.

Glasul lor cristalin ne-a îndrumat dealungul anilor într-o lumină nouă, plină de învățături. Răbdarea lor niciodată nu a ajuns la capăt când ne-au transmis informații pe care noi nu le știm.

Profesorii trebuie să primească mult respect din partea elevilor și trebuie ca fiecare elev să le poarte măcar jumătate din dragostea purtată părinților, pentru că și profesorii sunt părinții noștri, părinții de la școală.

Eu cred că profesorii rămân mereu în sufletul nostru, în sufletul elevilor, noi pomenindu-i peste ani și ani de zile, aducându-ne aminte cu lacrimi în ochi de chipul lor suav și de glasul lor cristalin.

Eu îi iubesc pe profesori, pentru că mi-au deschis o comoară, mi-au dat cheia ca să o deschid și eu, învățătura, cea mai de preț comoară a unui om. De aceea le închin aceste randuri tuturor profesorilor care m-au îndrumat până acum și le transmit și celorlalți elevi să facă la fel.

Vă iubesc și vă respect, acum și pentru totdeauna!

*Gâlcă Larisa – Gabriela,
Clasa a VIII-a B*

Cuprins

1. Omagiu	3
2. Aniversare	4
3. Istoricul școlii	6
4. Directorii școlii din Ghimbav	18
5. Școala interbelică ...	19
6. Ghimbavul și aviația românească	20
7. Bilantul ultimilor ani	22

Aniversare scolii

Este o satisfacție mare să auzi de la absolvenții școlii generale din Ghimbav că au învățat într-o școală în care dascălii au știut prin judecată și iubire să-i ghideze în labirintul vieții. Le doresc și de-acum înainte să formeze copii buni, harnici, indiferent unde vor reuși să urce pe scara vieții sociale.

Dascălii școlii noastre trebuie să știe că exemplul personal este cea mai bună lecție, să se perfecționeze permanent, pentru a reprezenta exemple demne de urmat, căci adesea modelele copiilor au la origine admirația lor față de învățători și profesori.

Cei 500 de ani pe care astăzi îi împlinește școala noastră, reprezintă pentru mine clipe de bucurie. Sunt mândru că școala generală din orașul Ghimbav, pe băncile căreia am învățat și eu tainele scrisului și cititului, are atâta experiență în domeniul educațional, fiind încununată de atâtea succese și activități la nivel național și internațional. Este un motiv întemeiat s-o sărbătorim în fiecare an, fapt pentru care, personal, îi urez „La mulți ani”.

Fiind primarul localității din anul 1994, am sprijinit multe generații să crească și să se formeze, iar pe viitor elevii înscriși și cei ce se vor înscrie la această minunată școală atât de bătrână, dar veșnic tânără, îmi impune o mare responsabilitate, de care îmi doresc și voi încerca să mă achit cât pot eu de bine.

*Dorel Toma,
Primarul orasului Ghimbav*

*Dorel Toma,
Primarul orasului Ghimbav*

*Prof. Radu Chivărean,
director al Școlii Generale Ghimbav*

ISTORICUL ȘCOLII GENERALE DIN GHIMBAV

Ghimbav (Weidenbach), sat de coloniști germani, datează din sec. al XIII-lea și re o istorie similară cu toate așezările săsești din Țara Bârsei. Prima atestare documentară este consemnată în anul 1342.

Evoluție numerică, evidențiază gradul continuu de dezvoltare a așezării:

- 1500 – sub 500 locuitori
- 1800 – 1100 locuitori
- în perioada interbelică - peste 1700 locuitori
- 1989 - peste 6500 locuitori
- în prezent aproape 5500 de locuitori

Vechea stemă săsească prezintă localitatea sub forma unui trandafir cu trei ramuri, așezat în centrul Țării Bârsei, reprezentat de inimă.

Cei trei trandafiri simbolizează cele trei virtuți creștine: iubirea, credința și speranța.

Comuna săsească, cu oameni harnici și buni gospodari, Ghimbavul s-a dezvoltat continuu. Elementul românesc apare și se dezvoltă după 1700, astăzi fiind predominant.

Economia localității a fost secole de-a rândul predominant agricolă, beneficiind de climatul favorabil și de solurile fertile. La începutul secolului al XX-lea apare și industria favorizată de introducerea curentului electric (1903) și de calea ferată inaugurată în anul 1913. În anul 1926 se construiește podul peste râul Ghimbășel, traversat de drumul național care se asfaltează în anul 1935.

Unitățile industriale apărute s-au dezvoltat

tat vertiginos, atât în perioada interbelică, cât și după cel de-al doilea razboi mondial, astfel încât în anii '60 Ghimbavul avea producție industrială mai mare decât unele județe din Moldova.

În prezent, localitatea Ghimbav întrunește condițiile unei așezări moderne, cu funcții economico – sociale demne de statutul de oraș, pe care l-a și dobândit în anul 2004. Tot în această perioadă de timp localitatea a cunoscut transformări vizibile, atât în plan socio – economic, cât și în ceea ce privește structura populației. Progresul, în plan economic a făcut ca orașul nostru să fie astăzi unul dintre cele mai înstărite orașe de mici dimensiuni din România.

Istoricul școlii din Ghimbav este indisolubil legat de comunitatea sașilor transilvăneni, care au adus cu ei această cultură din vestul Europei. Importanța pe care aceștia o dădeau educației și instrucției a făcut ca activitatea școlară să fie neîntreruptă și să se manifeste sub diferite forme.

Începuturi... În mod oficial, prima mențiune documentară despre existența școlilor în Țara Bârsei o avem din anul 1429, dar cu siguranță acestea au luat ființă imediat după ce în așezările coloniștilor germani s – au ridicat biserici, acestea fiind cele care vor organiza primele școli. Se presupune că la început disciplinele studiate de către elevi erau citirea, scrierea, aritmetica și religia.

Cel mai vechi recensământ al populației din Țara Bârsei, cunoscut din documente, a fost realizat în anul 1510. Pe lângă alte mențiuni, cronica amintește existența în Ghimbav a unui „Schulmaster” – învățător și a unui clopotar, care în același timp îndeplinea și misiunea „învățător pentru fete”. Cei doi sunt cele mai vechi cadre didactice cunoscute, iar mențiunea este cea mai veche atestare documentară a școlii.

Dar școala germană din Ghimbav este cu siguranță mai veche. O atestă șirul de studenți proveniți din această localitate începând cu anul 1402, cu „Michael plebanus de Wendenbach”, care a studiat la Universitatea din Viena. Au urmat, la aceeași universitate, Tilmanus Helbich – facultatea de drept (1421), Petrus de Wydenpack (1429-1433), Augustinus și Caspar Berwart de Widenbach (1430). Lista studenților, care atestă înaltul nivel intelectual al locuitorilor comunei, continuă cu: Sigismundus Bey și Tilmanus Creschans (1446), Petrus Reinhart (1448) și Stephanus Curriificis = Wagner (1471). Toți aceștia s-au pregătit inițial la școala din Ghimbav.

Este clar faptul că sașii aveau, încă înaintea Reformei lui Luther, un sistem de învățământ bine definit, iar școlile erau prezente atât în orașe cât și în sate. În anul 1543 aproximativ 119 comune săsești menționează existența unei școli.

Școala după Reforma lui Luther. În anul 1457, umanistul brașovean Johannes Honterus introduce „Noua ordine bisericească a tuturor germanilor din Transilvania” și desăvârșește trecerea sașilor de la Biserica Catolică la cea Luterană. Acest eveniment a creat un mare avânt pentru școală.

În anul 1550, în urma unei „inspecții a bisericilor”, se reglementează și problema școlilor. Regulamentul care prevedea funcționarea acestora cuprindea:

- obligativitatea educării tinerilor;
- obligația comunității de a întreține dascălii;
- gratuitatea învățământului;
- disciplinele studiate erau cititul, scrisul, catehismul luteran, Biblia și socotitul;
- dascălii erau sobordonati preotului, fără a avea voie să îi folosească la strângerea recoltelor;
- preotul era obligat, în cazul în care avea copii dotați în școala sa să – i trimită la școală în oraș, comunitatea urmând a le suporta cheltuielile.

Cărțile erau puține și scumpe, de aceea erau considerate o adevărată avere. Disciplina școlară era foarte severă. Se amintește cazul unui elev care a fost spânzurat pentru furt. Însăși dascălii erau supuși la pedepse corporale. Pentru a păstra ordinea și disciplina, băieții și fetele au învățat separat, clasele devenind mixte de abia din 1873.

Documentele menționează în anul 1585 ca dascăl pe Simion Nasner, iar mai târziu, în 1726 ca rector pe Georgius Klus.

O nouă inspecție prin școlile din Țara Bârsei, în anul 1763, a dus la următoarele recomandări menite să îmbunătățească sistemul astfel:

- manualele școlare să fie cumparate, pe cât posibil de părinți;
 - profesorii aveau obligația să aducă la cunoștința părinților îndatoririle școlare ale copiilor;
 - anul școlar începea la începutul lui noiembrie și se termina de Rusalii;
 - clădirile școlilor să fie bine întreținute și mărite, dacă este necesar;
 - salariul profesorilor urma să fie mărit.
- Găsim în documente ca activând la școala din Ghimbav, în 1796 pe Thomas Rugunesch-rector, iar în octombrie 1845 pe Johannes Gutt ca ludimagister.

Activitatea școlară se desfășura la început la biserica sau în casele preoților. Mai târziu, în sec. al XVIII-lea au fost folosite case țărănești, donate în acest scop, de pe strada Lungă, la Georg Schmidts (nr. 48), la familia Turk iar apoi la Hans Waedtleges (nr. 49).

Încipând cu anul 1871 intră în vigoare noul regulament școlar, conceput de către episcopul Georg P. Binder. Acesta prevedea școlarizarea copiilor începând cu 8 ani pentru fete și 9 ani pentru băieți. Materiile studiate în școala primară erau: religia, citirea, scrierea, aritmetica, geometria, geografia, istoria, biologia, muzica, desenul și lucrul manual.

Școala săsească avea în 1878 patru clase evanghelice cu circa 64 elevi, care aveau o frecvență foarte bună, absențele nemotivate fiind pedepsite prin amenzi bănești, care intrau în fondul școlii.

Datorită creșterii numărului de elevi, în 1893 se hotărăște construirea unei școli. Clădirea școlii săsești s-a încheiat în anul 1895 și a fost dată în folosință pe data de 13 octombrie. Avea patru săli de clasă, o cancelarie și o sală pentru material didactic. A fost construită în apropierea bisericii, primăriei, grădiniței și a locuinței învățătorilor.

În 1886 se înființează grădinița de copii care funcționează doar pe timpul verii, de fapt cinci luni anual, condusă fiind de o educatoare și de un ajutor.

După 1918 a urmat o perioadă de înflorire pentru școala germană din Ghimbav, care a durat până la începutul anilor '40. În anul 1929 s-a inaugurat „sala mare multifuncțională” (actuala sala de sport), care avea bucătărie, vestiare și locuință pentru îngrijitor. Școala a oferit și alte posibilități de formare sub forma

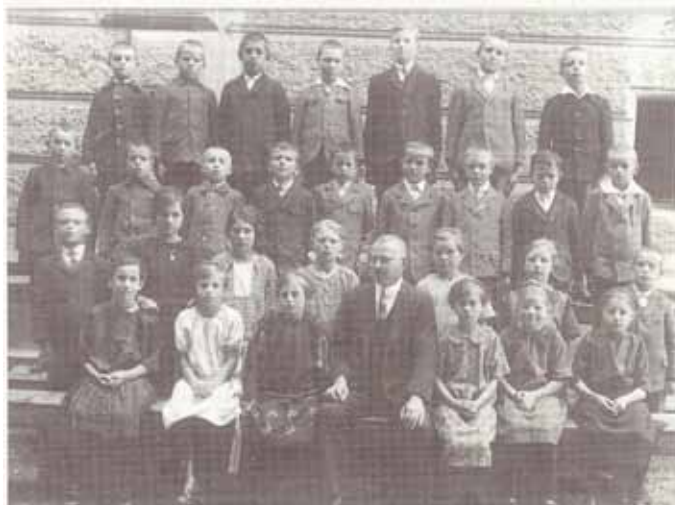
unor cursuri de pregătire profesională pentru tineri până la 30 de ani, pentru meseriile de tâmplar, rotar și agricultor. De asemenea a existat „școala de iarnă” și „șeral” pentru tineri între 15 și 19 ani.

S-au remarcat în această perioadă învățătorii: Erika Assmann, Peter Porr, Hans Klotzsch, Anna și Michael Salmen, Michael Duck, Arnold Romer, Katherine și Michael Mathiae și alții.

În perioada 1944 – 1947, datorită războiului și a ocupației rusești, școala s-a ținut în diferite case ale unor familii responsabile și conștiente de importanța actului educațional, așa cum a fost cea a învățătorului Michael Mathiae. În anul 1948 cursurile se reiau în clădirea școlii. În același an are loc o reformă a sistemului de învățământ. Se introduc noi discipline de învățământ, dar și limba rusă. După 1950 predau la școala germană și Vera Nagaevski și Cornelia Șoitu.

Războiul și deportările în Rusia reduc numărul copiilor sași care scade sub minimumul de 18 în clasă. În anii '50 școala germană funcționează cu clase simultane la ciclul primar iar elevii din clasele V – VII au fost

obligați să frecventeze cursurile școlilor din comunele vecine (Cristian, Codlea și Vulcan). În anul 1962 situația revine la normal. După 1950 încep să predea învățătorii Hans Peter Preidt și Gertrud Heinrich, figuri emblematice pentru învățământul german din Ghimbav.

Începând cu anul 1959 cele două școli din Ghimbav se unesc, clasele I-IV învățând la „Școala germană”, iar clasele V-VII la „Școala mare”.

Școala românească

Populația românească a comunei Ghimbav era în jurul anului 1700 de cca. 150 suflete (32 de familii). Ocupația lor de căpetenie era păstoritul și lucrul cu ziua sau în dijmă pe pământul sașilor. Viața românilor se afirmă a fi subjugată și timidă. În anul 1733 gojmanul Arsenie Manu notează în însemnările sale că „oficialitățile” au ars biserica românească din Ghimbav, cea zidită din gard” (lemn). În 1783 Împăratul Iosif al II-lea vizitează satul și la cererea unei delegații de români a dat un loc pentru construcția unei noi biserici. Construcția acesteia a început în același an din donația făcută de

negustorul brașovean Ioan Boghici.

Separarea românilor de sași este pentru noi o dureroasă rană istorică.

Populația românească, scoasă de sub ocrotirea legilor, nu s-a putut bucura de roadele binefăcătoare ale școlii decât mult mai târziu. Școala românească ca și cea săsească apare tot pe lângă biserică, cu aceleași forme timide ale începutului.

Mijlocul de îmbunătățire a cunoștințelor era sfatul bătrânilor rezultat din experiența vieții. Mai târziu preotul era singurul care știa citi, tinerii învățând pe de rost psalmii și cântările de sărbători. Lecțiile aveau loc în tinda bisericii sau acasă la preot sub formă de șezătoare unde fetele curățau porumb de pănuși sau torceau lână, munca lor fiind însoțită de cântece și doine.

Cei dintâi dascăli care au predat în limba română în comuna noastră au fost : Stoica Ion și Stoica Irimie, apoi Popa Neculaie. Aceștia țineau școala în casele proprii. Din cele relatate de bătrâni reiese că aceștia și-au început activitatea în anii 1818-1825. Cursurile se țineau iarna când muncile câmpului erau sistate. Băieții aveau cursuri de două ori pe săptămână, la fel și fetele. Obiectele de studiu erau denumite: „Cum trebuie să se comporte cei bătrâni față de biserică”, și „Bucoavnă” (un fel de Abecedar).

Nicolae Popovici a fost numit ludimagister - ca și învățătorii sași. Organele stăpânirii de atunci văzând cât de greu o duc dascălii români, învățând carte în casele proprii cu elevii, dispun punerea la dispoziție a unei încăperi corespunzătoare unei școli. Stuhlrichter (pretor) așa se numea organul administrativ care a adus

o îmbunătățire școlii, înființând obligativitatea școlară de șapte ani. S-a introdus apoi scris-citit cu litere chirilice și se învăța scrierea germană pe manualul Fibel (Abecedar). în afară de acestea se mai învăța socotitul și geografia.

Din 1848 până în 1871 dascălul școlii este cântărețul bisericesc Gheorghe Popovici, perioadă în care școala face progrese deosebite. De la el a primit primele noțiuni și nepotul său - Nicolae Popovici care și-a luat doctoratul în filozofie la Universitatea din Viena (1866) și devine profesor și co-rector al Gimnaziului Mare Public Greco-Oriental din Brașov.

Între 1871-1881, dascălul școlii este învățătorul și capelanul Iosif Comănescu, originar din Veneția de Jos, absolvent al Gimnaziului Mare din Brașov și al Institutului Teologic din Sibiu. Este primul învățător român care reușește să primească un salariu anual de 2000 florini de la comună. Din dările unor negustori brașoveni și ale unor oameni înstăriți din Ploiești, care au plecat din Brașov, în toamna anului 1878 începe construcția școlii confesionale, având două săli de clasă și o locuință pentru învățător. Clădirea școlii era casa parohială de lângă biserica ortodoxă. Totuși, la acea vreme, 64 de copii romani frecventau școala germană.

Urmează apoi ca învățător Iosif Maximilian (1881-1893), care are aceeași pregătire ca și înaintașul său.

Între 1893 și 1903 este învățător la Ghimbav, Ioan Metianu, originar din Zărnești, absolvent al Institutului Pedagogic de la Sibiu. în această perioadă regimul șovinist maghiar răpește autonomia școlilor confesionale în plină înflorire, le trece sub controlul statului, sub administrația maghiară cu scopul de a le maghiariza forțat. Limba maghiară devine limba oficială de predare, limba maternă devenind un obiect de studiu auxiliar.

În 1903 este numit învățător Dumitru Marcu, originar din Ghimbav, absolvent al

Gimnaziului Inferior și al institutului Pedagogic Sibiu. Acesta predă până în anul 1916.

În timpul primului război mondial actul didactic este asigurat de părintele Runceanu și profesorul Dumitru Șuraru.

Abia victoria armatelor române în primul război mondial va pune capăt procesului de denaționalizare forțată. Din 1918 școala are două posturi de învățător în persoanele dascălilor Dumitru Marcu și Dumitru Șuraru, iar din 1925 școala se mută în localul cazărmei de cavalerie, unde funcționează și acum. În același an ia ființă și grădinița română condusă de Honoria Popovici.

Între anii 1870 și 1930 cel puțin 35 de tineri din familii românești au studiat și au devenit medici, arhitecți, preoți, ingineri, învățători și profesori, funcționari și maiștri, cei mai mulți în perioada interbelică, în condițiile create de regimul României întregite, când școala ia un avânt deosebit.

În perioada războiului în clădirea școlii românești funcționează între anii 1940 și 1945 Școala Militară de Pilotaj. Piloții erau cazați și se pregăteau teoretic în comună, iar instruirea practică o făceau pe aerodromul de la Ghimbav.

După cel de-al doilea război mondial în școală se imprimă o concepție nouă de învățământ. Devine obligatoriu învățământul de șapte ani apoi cel de zece ani. Școala din comună nu se mai oprește la o pregătire limitată la nivelul școlii de altădată, acum corpul didactic compus din învățători și profesori asigură un învățământ adaptat la noile cerințe. În anul 1946 școala funcționa cu 6 posturi, iar în anul 1947 ia ființă încă un post. Funcționează cu șapte posturi până la reforma învățământului din 1948, când iau ființă ciclul I și ciclul II. Se desființează scolile confesionale, toate fiind preluate de stat.

După instaurarea regimului comunist în

România se introduc planuri de învățământ socialiste, educația tinerei generații fiind preluată de Partidul Comunist Român. Se urmărea crearea „omului nou, comunist, multilateral dezvoltat” și a unei puternice națiuni socialiste în România. Părghiile folosite erau propaganda comunistă, desfașurată de PCR și insinuată în școală prin organizațiile comuniste de copii și tineret, ce au funcționat până la caderea regimului Ceaușescu.

Din 1960 școala a funcționat cu două secții, cu limbile de predare, română și germană. În această perioadă au lucrat în școală învățătorii Valeria Popovici, Olga Potcoavă, Margareta și Costache Constantinescu, precum și profesorii Vulpe Ioan, Teacă Ioan, Stoia Ioan, Nagaevschi Vera și Comșa Paul. La secția germană amintim pe Hans Preidt, Gertrud Heinrich și Romer Dieter. Treptat, datorită creșterii demografice numărul elevilor și al cadrelor didactice s-a mărit, având nevoie de noi spații de învățământ. La începutul anilor `70, pe timpul directoratului prof. Nicolae Chivărean se construiește atelierul școală, se amenajează un laborator de fizică – chimie și se asfaltează terenul de sport.

În 1978 se dă în folosință „anexa”, cu patru săli de clasă, amenajată dintr-un grajd al casei vecine cu școala germană.

În anii `70 menționăm activitatea urmașilor cadre didactice: Dumitrescu Maria, Chivărean Maria, Zamfir Minodora, Chivărean Nicolae, Dumitrescu Georgeta, Adamek Silvia, Isac Cornel, Comșa Paul, Mănescu Maria, la secția română și Hans Preidt, Gertrud Heinrich, Uta Schmidts, Oyntzen Klaus, Editha Depner, Kuwer Manfred și Adelheid, Marianne Gebhardt, Cloos Harald, Beate Tontsch, Kovacs Krista, Thut Roland și Adele, Brigitte Richter s.a.

În 1981 școala avea 20 de cadre didactice la secția română și 10 la secția germană. Erau

instruiți și educați peste 650 elevi din clasele I-VIII, în 23 clase, în două schimburi.

În anii `80, la mulți dintre cei amintiți anterior s-au mai adăugat și alte cadre didactice: Puia Dumitrescu Mariana, Ion Gabriela, Chermeș Adriana, Armanu Veronica, Zsoldos Crucița, Potcoavă Marilena, Duță Daniela, Chivărean Delia, Bășa Simona, Vlad Camelia, Bărdaș Mariana, Rascalachi Maria, Șurariu Victoria, Enescu Floare, Dâmboianu Radu, Delia Minea, Dinu Mariana, Munteanu Veronica, Chivărean Radu, Chivărean Nicolae, Biro Anton, Osovei Monci, Duck Heidrun, Romer Gudrun, Melzer Edelgard s.a.

În anul 1989 școala avea peste 1000 de elevi și a fost elaborat proiectul unei școli noi, abandonat ulterior din lipsă de fonduri și a scăderii efectivelor școlare.

După „Revoluția română”...

Populația școlară s-a redus după plecarea masivă a sașilor în Germania ceea ce a condus la desființarea secției germane din școală. Numărul elevilor a scăzut constant, ajungând în 2009 sub 300 de elevi. O parte a profesorilor a plecat la alte școli, aceștia fiind înlocuiți de cadre didactice noi: Costea Ioana, Comșa Elena, Ercuș Mariana, Tomșa Corina, Radu Mariana, Hurghiș Gabriela, Fugaru Daniela, Gomoiu Mariana, Ercuș Florin, Mandu Petrica, Comșa Ecaterina, Muraru Adrian, Motoroiu Roxana, ș. a.

Menționăm că în școală au funcționat, pentru scurte perioade de timp, și alți învățători și profesori.

Până în anul 2000 școala trece printr-o perioadă grea datorită condițiilor economice dificile prin care trece țara. Se fac lucrări de degajare a ruinelor din curtea corpului A, de amenajare a bazei sportive și planuri modificări ale spațiului școlar.

În anul 1998 școala noastră avea 705 elevi,

repartizați în 24 clase, un număr de 36 cadre didactice și 5 personal auxiliar.

În anul 2001, Radu Chivărean (inspector școlar în perioada 1998 – 2006) reușește, împreună cu actualul primar Toma Dorel, includerea școlii din Ghimbav, într-un proiect de finanțare pentru reabilitarea corpului A al școlii cu fonduri nerambursabile de la Banca Mondială. Reparația capitală a fost cofinanțată de Primăria Ghimbav (10 %). Trecerea, prin lege, a clădirilor școlii în patrimoniul primăriei, a permis o mai mare implicare a autorităților locale în administrarea acestora. Avântul economic al localității a permis și reabilitarea celorlalte clădiri și realizarea planurilor mai vechi. Astfel, în perioada 2002 - 2006 se finalizează grupurile sanitare moderne la ambele clădiri, se repară atelierul școală și se realizează un teren de sport cu suprafață sintetică.

Din anul 2008, școala intră într-o nouă etapă de dezvoltare instituțională. Se introduce uniforma școlară și emblema școlii. Se edi-

tează revista școlii „Cu și despre noi”, laureată la Concursul Național al Revistelor Școlare. S-a amenajat un parc la corpul B și un teren de baschet la corpul A, iar în 2009 s-a elaborat un proiect de extindere a spațiilor școlare de la „școala mare”, proiect ce a câștigat finanțarea europeană și urmează a fi pus în practică în 2011. Școala a fost implicată în programe europene (Comenius și Leonardo da Vinci), cu mobilități de cadre didactice în Franța, Anglia, Austria, Danemarca etc. Se observă o îmbunătățire a rezultatelor la învățătură, concursuri și olimpiade școlare și constanța la rezultatele sportive. Activitățile extrașcolare au cunoscut un reviriment, se evidențiază „Târgul Paștelui”, ajuns la a treia ediție și trupa de dansuri populare „Dorulețul jr.”, cu rezultate deosebite la nivel județean și național.

*Realizat de prof. Delia Chivărean și
prof. Radu Chivărean*

Profesori

și elevi ...

Directorii scolii din Ghimbav

Scoala romaneasca:

MARCU DUMITRU	- 1935
SURARU DUMITRU	1935 - 1946
COMSA VALERIU	1946 - 1948
ROSCA LEFTER	1948 - 1959

Scoala germana:

HANS KLOTSCH	- 1928
DUCK MICHAEL	1929 - 1944
MATHIAE MICHAEL	1944 - 1951
ROMER ARNOLD	1951 - 1956
MATHIAE MICHAEL	1956 - 1959

Dupa unirea celor doua scoli (1959):

Directori

ROSCA LEFTER	1959 - 1960
TEACA IOAN	1960 - 1962
STOIA IOAN	1962 - 1969
CHIVAREAN NICOLAE	1969 - 1974
CONTU ELENA	1974 - 1979
TOHANEANU IOAN	1979 - 1980
MANESCU MARIA	1980 - 1989
GIUGLEA VIORICA	1989 - 1990
SURARIU VICTORIA	1990 - 1994
CHIVAREAN RADU	1994 - 1998
ERCUS FLORIN	1998 - 2008
CHIVAREAN RADU	2008 -

Directorii adjuncti

MATHIAE MICHAEL	1959 - 1963
POPOVICI VALERIA	1963 - 1965
PAALEN GUNTER	1965 - 1968
KUWER MANFRED	1968 - 1974
TOHANEANU IOAN	1974 - 1979
ROMER GUDRUN	1979 - 1984
CONSTANTINESCU ROMEO	1984 - 1985
GIUGLEA VIORICA	1985 - 1989
FILIP OLGUTA	1989 - 1990
CHIVAREAN RADU	1990 - 1994
ERCUS FLORIN	1994 - 1998
MANDU PETRICA	1998 - 2001

PROF. MANESCU MARIA

PROF. CHIVAREAN NICOLAE

Școala interbelică ...

În anul 1928, la începutul noului an școlar, și-a început activitatea, ca învățator stagiar tânărul Michael Salmen din Halchiu. Odată cu tinerețea și puterea sa a adus în școală și un “aer proaspăt”. Foarte curând și-a atras simpatia colegilor săi mai vârstnici, a directorului Hans Klotsch și a autorităților locale. Așa că imediat i-au fost încredințate activități extrascolare, cum ar fi conducerea corului de femei și a asociației sportive. După cinci ani de practică și succese, a venit vremea titularizării sale ca învățator.

Primirea festivă a arătat cât de mare era prestigiul de care se bucurau învățătorii pe atunci: învățatorul Michael Salmen, împreună cu soția sa, a fost adus la Ghimbav din satul sau natal, Halchiu, într-o trasă împodobită cu garoafe albe și trasă de patru cai. De la intrarea în sat până la locuința de serviciu, tot satul a stat de o parte și alta drumului și a aruncat flori în fața tinarului învățator. Clopotele răsunau din turnul bisericii iar preoții locali, prezbiteriul și reprezentanții Consiliului bisericesc comunal au pregătit primirea. După o slujbă în biserică întesată de oameni a urmat partea plăcută, în sala mare a școlii, unde s-a petrecut cu supă de nunta, fripturi diferite, vin, cafea și cozonaci.

*Fragment dintr-un articol semnat de Gerlinde Olesch,
din “Monografia localității Ghimbav”, Mainz, 1999.*

Traducerea : Radu Chivorean

GHIMBAVUL ȘI AVIAȚIA ROMÂNEASCĂ

NARDI – FN. 305

Sunt doua nume strâns legate între ele încă din secolul trecut.

Numele de Ghimbav a fost purtat pe aripi, în Australia de planoarele construite aici și care au ajuns în zbor până la TQCUWAL și de planoarele ce au strădat cerul continentului american, de avioanele construite la Ghimbav și pe care s-au instruit tinerii africani la ei acasă în Angola cu instructori de zbor români. Tot Ghimbav a fost scris și pe plăcuțele de pe corpul elicopterelor ce au ajuns în zbor de aici până în Africa de Sud și lista ar putea continua. Dar cea mai mare rezonanță o are numele Ghimbav, în inimile a mii de tineri ce au primit „ARIPI” pe aerodromul din marginea comunei Ghimbav.

De aici au început a prinde aripi de – a lungul a zeci de ani sute de piloți de război,

piloți de linii intercontinentale, piloți sportivi și chiar și singurul cosmonaut român, Dumitru Dorin Prunariu. Aici, la Ghimbav, el a început a descifra tainele zborului, iar azi cu mândrie spune ca el la Ghimbav a învățat zborul.

Atunci când deasupra Europei s-au adunat norii întonecați ai celui de – al doilea Război Mondial, la Ghimbav a luat ființă „Centrul de perfecționare a pilotajului”. Aici au fost pregătite promoții de ofițeri piloți, precum și aceea ce avea să devină PROMOȚIA DE AUR - 10 MAI 1941. Din cei 108 piloți, în lupte și – au pierdut viața 38 de zburători, în majoritate pe câmpiile rusești. Dintre cei ce au scăpat cu viață, mulți au avut de suferit pentru țară și dezrobirea pamântului contropit.

Din această promoție au făcut parte și brașovenii: Cdr. Av. V.R. Horia Pop; Cdr.

Rezultate deosebite

EDUCAȚIE RUTIERA:

„Educație rutieră, educație pentru viața” – faza națională

1993 – Locul III, Navodari

1997 – Locul III, Poiana Pinului – Buzău

1998 – Locul I, Poiana Pinului – Buzău

„Cea mai bună patrula școlară de circulație” – faza națională

1994 – Locul II, Dej – Cluj

PROTECȚIE CIVILĂ:

2003 – LOCUL I, Etapa județeană,

2004 – LOCUL I, Etapa județeană,

2005 – LOCUL I, Etapa județeană,

2009 – MENȚIUNE, Etapa județeană,

2003 – MENȚIUNE, Etapa județeană,

CHIMIE:

2003 – MENȚIUNE, Olimpiada de chimie, etapa județeană, BRAȘOV

2003 – MENȚIUNE, Olimpiada de chimie, etapa județeană, BRAȘOV

2004 – MENȚIUNE, Chimie, Sesiunea de comunicări științifice a elevilor, etapa județeană, BRAȘOV

2009 – MENȚIUNE, Concursul național de chimie ”CHIMEXPERT”, etapa interjudețeană, PLOIEȘTI

2010 – DOUĂ MENȚIUNI SPECIALE, Concursul național de chimie ”CHIMEXPERT”, etapa interjudețeană, SIBIU

GEOGRAFIE:

1994 – MENȚIUNE, Olimpiada de geografie, etapa județeană, BRAȘOV

1995 – MENȚIUNE, Olimpiada de geografie, etapa județeană, BRAȘOV

2010 – LOCUL II, Geografie, Sesiunea de comunicări științifice a elevilor, etapa județeană, BRAȘOV

LOCUL II, Geografie, Concurs național de proiecte ale elevilor, TULCEA.

ISTORIE:

2006 – LOCUL III, Olimpiada de istorie, etapa județeană, BRAȘOV

2008 – LOCUL I, „Memoria Holocaustului”, etapa județeană, BRAȘOV

LOCUL II, „Memoria Holocaustului”, etapa județeană, BRAȘOV

LOCUL I, „Memoria Holocaustului”, etapa națională, ORADEA

2010 – LOCUL I, „Memoria Holocaustului”, etapa județeană, BRAȘOV

LOCUL II, „Memoria Holocaustului”, etapa județeană, BRAȘOV

MENȚIUNE, „Memoria Holocaustului”, etapa națională, BRAȘOV

LIMBA FRANCEZA:

2006 – LOCUL III, Olimpiada de limba franceză, etapa județeană, BRAȘOV

BIOLOGIE:

2010 – LOCUL II, Olimpiada de biologie, etapa județeană, BRAȘOV

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ:

2010-MENȚIUNE, Olimpiada de limba și literatură română, etapa județeană, BRAȘOV

REZULTATE SPORTIVE

„Olimpiada națională a sportului școlar”

- **faze naționale:**

2000 – Locul I, Aruncarea mingii de oină, record național 72,8 m

2003 – Locul II, Baschet fete, Brșov

2004 – Locul II, Fotbal baieti, Dambovită

2005 – Locul III, Tetratlon athletic școlar, Kalo Roxana, Medias – Sibiu

Locul I, Saritura in lungime fete, Kalo Roxana, Medias – Sibiu

2006 – Locul I, Tetratlon athletic școlar, Kalo Roxana, Cluj - Napoca

- **faze județene:**

2008 – Locul III, Baschet fete

2009 – Locul III, Baschet fete

2010 – Locul I , Baschet fete

ELEVI CU CARE NE MÂNDRIM

1991 - COSTEA ALEXANDRU

ANGHEL ADRIANA

ANGHEL GEORGE

PUIA-DUMITRECU DANIEL

PUIA-DUMITRECU MIHAI

PUIA-DUMITRECU RĂZVAN

1999 – BEJAN CĂTĂLIN

COSMULESCU CORINA

2003 - CIRIPAN RUXANDRA

ERCUȘ ALEXANDRA

MERA DIANA

POTCOAVĂ ANDA

PRUNACHE ROXANA

2005- MOLDOVAN ALEXANDRU

TOMESCU OANA

ARMANU RADU

2006 – ANDREI IOANA

media 10 clasele V-VIII

DRĂGAN LORENA

2007 - NANEȘ MĂDĂLINA

media 10 clasele V-VIII

2009 – DUMISTRĂCEL ANDREI

TACHE COSMIN

2010 – STĂNGĂ ANDREEA-PAULA

**În semn de profundă admirație
și recunoștință tuturor slujitorilor
scolii din Ghimbav, la aniversarea
celor 500 ani de la prima atestare
documentară.**

1510 - 2010

**"In ehrendem Gedenken an alle Prediger,
Pastoren und Lehrer, die
im Laufe den letzten 500 Jahren an der
Weidenbacher Schule
unterrichtet haben"**

15 octombrie 2010